

บทที่ 3 ผลการศึกษา

ในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการวิจัยจากประชากรตัวอย่างจำนวน 568 ราย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็นการพรรณาลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ทักษะคิดและความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว โดยใช้ความถี่ (frequencies) ร้อยละ (percentage distribution) และการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบสองตัวแปร (bivariate analysis) คือการวิเคราะห์ถดถอยแบบง่าย (simple regression analysis) และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบหลายตัวแปร (multivariate analysis) โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (multiple regression) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุขั้นตอน (stepwise multiple regression) รายละเอียดของผลการวิจัยในแต่ละส่วนมีดังนี้

3.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การนำเสนอข้อมูลพรรณนาโดยใช้ความถี่ และร้อยละในส่วนนี้ แบ่งตัวแปรทั้งหมดออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ปัจจัยด้านประชากรเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านทัศนคติและความรู้ความเข้าใจ และปัจจัยด้านประสบการณ์และการได้รับข่าวสาร ทั้งนี้มีรูปแบบการนำเสนอแตกต่างกันตามระดับของตัวแปร กล่าวคือ ถ้าเป็นตัวแปรระดับกลุ่มจะนำเสนอข้อมูลด้วยอัตราร้อยละ และหากเป็นตัวแปรระดับช่วง จะเพิ่มการนำเสนอข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด มีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 ปัจจัยด้านประชากรเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยด้านประชากรเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วยตัวแปร เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ ปรากฏตามตารางที่ 3 มีรายละเอียดดังนี้

1) เพศ

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ร้อยละ 56.3 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 43.7 เป็นเพศชาย

2) อายุ

กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 41.87 ปี โดยมีผู้ตอบอายุต่ำสุด 20 ปี และมีอายุสูงสุด 81 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 40 – 49 ปี (ร้อยละ 32.7) รองลงมาคือกลุ่มอายุ 30 – 39 ปี (ร้อยละ 28.5) ที่เหลือคือกลุ่มอายุ 50 – 59 ปี กลุ่มอายุ 20-29 และกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 19.2, 14.3 และ 5.3 ตามลำดับ)

3) สถานภาพสมรส

กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งหนึ่งเป็นผู้ที่สมรสแล้ว (ร้อยละ 64.1) รองลงมาเป็นผู้มีสถานภาพโสด (ร้อยละ 26.8) และเป็นผู้มีสถานภาพสมรสหม้าย หย่า แยก (ร้อยละ 9.2)

4) การศึกษา

กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาเฉลี่ย 12.01 ปี โดยมีผู้ตอบการศึกษาต่ำสุด 0 ปี (ไม่ได้รับการศึกษา) และมีการศึกษาสูงสุด 18 ปีหรือจบการศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปมีสัดส่วนสูงสุด (ร้อยละ 41.2) รองลงมาคือผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า (ร้อยละ 20.4) ที่เหลือคือผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 17.4) มัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 10.9) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ร้อยละ 8.6) และไม่มีการศึกษา (ร้อยละ 1.4)

5) อาชีพ

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษารุ่นนี้ประกอบอาชีพรับราชการ (ร้อยละ 25.5) รองลงมาคือกลุ่มที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 23.2) นอกจากนี้เป็นผู้ที่มีอาชีพค้าขายประกอบธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 16.0) รับจ้างทั่วไปรายวัน/รายชิ้นงาน (ร้อยละ 14.8) ลูกจ้างเอกชน (ร้อยละ 12.5) ไม่ได้ประกอบอาชีพ (ร้อยละ 5.3) ช่วยธุรกิจในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง (ร้อยละ 1.6) และอื่นๆ (ร้อยละ 1.1)

6) รายได้

กลุ่มตัวอย่างมีรายได้มัธยฐาน 13,180.0 บาท มีรายได้ต่ำสุด 0 บาท และมีรายได้สูงสุด 110,000 บาท กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไปมีสัดส่วนสูงสุด (ร้อยละ 29.0) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท (ร้อยละ 27.8) ที่เหลือคือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท (ร้อยละ 24.1) 1 – 5,000 บาท (ร้อยละ 12.1) และเป็นผู้ที่ไม่มีรายได้ (ร้อยละ 6.9)

ตารางที่ 3 อัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยทางประชากรเศรษฐกิจและสังคม (568 ราย)

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ	จำนวน
ปัจจัยทางประชากรเศรษฐกิจและสังคม		
เพศ		
ชาย	43.7	248
หญิง	56.3	320
อายุ		
20 – 29 ปี	14.3	81
30 – 39 ปี	28.5	162
40 – 49 ปี	32.7	186
50 – 59 ปี	19.2	109
60 ปีขึ้นไป	5.3	30
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 41.87 ปี	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.12 ปี	
ค่าต่ำสุดเท่ากับ 20 ปี	ค่าสูงสุดเท่ากับ 81 ปี	
สถานภาพสมรส		
โสด	26.8	152
สมรส	64.1	364
หม้ายและหย่า/แยก	9.2	52
ระดับการศึกษา		
ไม่มีการศึกษา	1.4	8
ประถมศึกษา และต่ำกว่า	20.4	116
มัธยมศึกษาตอนต้น	10.9	62
มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า	17.4	99
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	8.6	49
ปริญญาตรีขึ้นไป	41.2	234
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.01 ปี	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.68 ปี	
ค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.0 ปี	ค่าสูงสุดเท่ากับ 18.0 ปี	

(ยังมีต่อ)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ	จำนวน
ปัจจัยทางประชากรเศรษฐกิจและสังคม		
อาชีพ		
ราชการ	25.5	145
รัฐวิสาหกิจ	23.2	132
ลูกจ้างเอกชน	12.5	71
ค้าขายประกอบธุรกิจส่วนตัว	16.0	91
รับจ้างทั่วไปรายวัน/รายชิ้นงาน	14.8	84
ช่วยธุรกิจในครัวเรือน	1.6	9
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	5.3	30
อื่นๆ	1.1	6
รายได้ต่อเดือน		
ไม่มีรายได้	6.9	39
1 - 5,000 บาท	12.1	69
5,001 - 10,000 บาท	24.1	137
10,001 - 20,000 บาท	27.8	158
20,001 บาทขึ้นไป	29.0	165
ค่ามัธยฐานเท่ากับ 13,180.0	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 16,802.44	
ค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.0	ค่าสูงสุดเท่ากับ 110,000.0	

การนำเสนอข้อมูลในส่วนต่อไป เป็นข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติในแง่บวกต่างๆ เช่น บทบาทเพศในครอบครัว ความเสมอภาคทางเพศในสังคมและความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว ซึ่งมีคำตอบเป็นระดับของความคิดเห็น 4 ระดับ (4 scale measurement) ได้แก่ เห็นด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพื่อที่จะช่วยให้เห็นภาพรวมเกี่ยวกับความคิดเห็นอย่างชัดเจน และง่ายต่อการตีความข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้ใช้วิธีการสรุปข้อมูลคำตอบที่ได้เป็น 2 กลุ่มหลัก คือ เห็นด้วย อันเป็นผลรวมของความคิดเห็นของผู้ตอบที่มีความคิดเห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างยิ่งสำหรับข้อคำถามนั้นๆ และไม่เห็นด้วย อันเป็น

ผลรวมของความคิดเห็นของผู้ตอบที่มีความคิดไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งสำหรับข้อคำถามนั้นๆ ด้วยวิธีการดังกล่าว จะทำให้เห็นภาพที่ชัดเจนของสัดส่วนของผู้ตอบว่ามีทัศนคติเป็นไปในทางบวกหรือลบ รวมทั้งมีความคิดเห็นเป็นไปในเชิงยอมรับ หรือไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว

3.1.2 ปัจจัยด้านทัศนคติและความรู้ความเข้าใจ

1) ทัศนคติต่อบทบาทเพศในครอบครัว

เมื่อพิจารณาคำตอบรายข้อเกี่ยวกับทัศนคติต่อบทบาทเพศในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง (จาก 9 ข้อคำถามในตอนที่ 2.1) ในตารางที่ 4 โดยภาพรวมพบว่าผู้ที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติในเชิงบวกต่อบทบาทเพศในครอบครัว คือมีทัศนคติที่เห็นด้วยว่าชายและหญิงควรมีบทบาทหน้าที่เท่าเทียมกันในครอบครัว กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนของผู้ที่ตอบว่าเห็นด้วยกับข้อคำถามเชิงบวกในสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ตอบว่าไม่เห็นด้วย อาทิเช่น จากคำถามที่ว่า การเลี้ยงดูลูกควรถือเป็นหน้าที่ร่วมกันระหว่างสามีและภรรยา มีผู้ที่เห็นด้วยร้อยละ 96.2 คำถามว่า ทั้งลูกสาวและลูกชายก็ควรมีหน้าที่รับผิดชอบงานบ้านเท่าเทียมกัน มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 94.6 คำถามว่า สามีและภรรยาควรรับผิดชอบงานบ้าน เช่น กวาดบ้าน ซักผ้า อย่างเท่าเทียมกัน มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 85.9 และกลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนของผู้ที่ตอบว่าไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามทัศนคติเชิงลบเกี่ยวกับบทบาทเพศในครอบครัวในสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ตอบว่าเห็นด้วย เช่น สามีควรเป็นผู้ตัดสินใจเรื่องสำคัญๆ ในครอบครัว เช่น จำนวนบุตร การศึกษาบุตร มีผู้ตอบไม่เห็นด้วยร้อยละ 51.7 ในขณะที่มีผู้ตอบว่าเห็นด้วยร้อยละ 48.3

สำหรับข้อคำถามเรื่องบทบาทในการรักษาความสัมพันธ์ในครอบครัว ในข้อคำถามว่า ภรรยาควรมองข้ามพฤติกรรมเจ้าชู้ของสามี เพื่อรักษาความสัมพันธ์ในครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 37.3 คำถามว่า ภรรยาละทิ้งสามีได้หากสามีไปมีความสัมพันธ์กับหญิงอื่น กลุ่มตัวอย่างมีผู้เห็นด้วยร้อยละ 81.9 อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยใกล้เคียงกันในข้อคำถามว่า เมื่อเกิดปัญหาขัดแย้ง ในครอบครัว ภรรยาควรเป็นฝ่ายอดทนและโอนอ่อนเพื่อลดความขัดแย้ง (ร้อยละ 49.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 50.2) และกับคำถามว่า ไม่ควรถือว่าสามีออกเที่ยวนอกบ้านเป็นเรื่องเสียหาย มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 45.9

ตารางที่ 4 อัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติต่อบทบาทเพศในครอบครัว (568 ราย)

รายการ	ความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
• การเลี้ยงดูลูกควรถือเป็นหน้าที่ร่วมกันระหว่างสามีและภรรยา *	96.2	3.9
• ทั้งลูกสาวและลูกชายก็ควรมีหน้าที่รับผิดชอบงานบ้านอย่างเท่าเทียมกัน *	94.6	5.5
• สามีและภรรยาควรรับผิดชอบงานบ้าน เช่น กวาดบ้าน ซักผ้า อย่างเท่าเทียมกัน *	85.9	14.1
• หากมีความขัดแย้งกันจนไม่อาจอยู่ร่วมกันต่อไปได้ ภรรยาน่าจะขอหย่าร้างได้ *	82.3	17.7
• ภรรยาละทิ้งสามีได้ หากสามีไปมีความสัมพันธ์กับหญิงอื่น *	81.9	18.1
• ภรรยาควรมองข้ามพฤติกรรมเจ้าชู้ของสามี เพื่อรักษาความสัมพันธ์ในครอบครัว	37.3	62.7
• ไม่ควรถือว่าการที่สามีออกเที่ยวนอกบ้านเป็นเรื่องเสียหาย	45.9	54.1
• สามีควรเป็นผู้ตัดสินใจเรื่องสำคัญๆ ในครอบครัว เช่น จำนวนบุตร การศึกษาบุตร	48.3	51.7
• เมื่อเกิดปัญหาขัดแย้งในครอบครัว ภรรยาควรเป็นฝ่ายออกทนและโอนอ่อน เพื่อลดความขัดแย้ง	49.8	50.2

หมายเหตุ * หมายถึงข้อคำถามทัศนคติเชิงบวก

2) ทัศนคติต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม

เมื่อพิจารณาคำตอบรายข้อเกี่ยวกับทัศนคติต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคมของกลุ่มตัวอย่าง (จาก 8 ข้อคำถามในส่วนที่ 2.2) ในตารางที่ 5 โดยภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติในเชิงบวกต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม คือ มีทัศนคติที่ยอมรับในเรื่องความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงชายในสังคม กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนของผู้ที่ตอบว่าเห็นด้วยกับข้อคำถามเชิงบวกในสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ตอบว่าไม่เห็นด้วย อาทิเช่น คำถามที่ว่าผู้หญิงควรมีสหิทธิเข้าร่วมกิจกรรมทางเศรษฐกิจสังคม และการเมืองได้เช่นเดียวกับผู้ชาย มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 96.3 คำถามว่าผู้หญิงควรมีสหิทธิที่จะดำรงตำแหน่งผู้นำระดับสูง เช่น นายกรัฐมนตรีได้เช่นเดียวกับผู้ชาย มีผู้ตอบ

เห็นด้วยร้อยละ 86.2 คำถามว่าสังคมไทยไม่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงเลือกอาชีพได้เท่าผู้ชาย มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 60.0 และกลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนของผู้ที่ตอบว่าไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามทัศนคติเชิงลบเกี่ยวกับความเสมอภาคทางเพศในสังคมในสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ตอบว่าเห็นด้วย เช่น คำถามว่าในการทำงานประเภทเดียวกันผู้ชายควรได้รับค่าจ้างมากกว่าผู้หญิง มีผู้ตอบไม่เห็นด้วยร้อยละ 78.4 คำถามว่าผู้หญิงควรจะได้ทำงานเพื่อจะได้มีสามีเป็นที่พึ่งหรือเป็นผู้นำ มีผู้ตอบไม่เห็นด้วยร้อยละ 57.2 ส่วนคำถามว่าควรมีการแยกประเภทของงานสำหรับเพศชายและเพศหญิง กลุ่มตัวอย่างมีผู้ไม่เห็นด้วยร้อยละ 59.1

ตารางที่ 5 อัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม (568 ราย)

รายการ	ความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
• ผู้หญิงควรมีสិทธิเข้าร่วมกิจกรรมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้เช่นเดียวกับผู้ชาย *	96.3	3.7
• ผู้หญิงควรมีสัทธิที่จะดำรงตำแหน่งผู้นำระดับสูง เช่น นายกรัฐมนตรีได้เช่นเดียวกับผู้ชาย *	86.2	13.8
• ผู้หญิงควรมีสัทธิเลือกใช้นามสกุลของตนเองได้หลังแต่งงาน *	83.4	16.6
• ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วควรมีสัทธิทำนิติกรรมได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องขอความยินยอมจากสามี *	64.2	34.8
• สังคมไทยไม่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงเลือกอาชีพได้เท่าผู้ชาย *	60.0	40.0
• ในการทำงานประเภทเดียวกันผู้ชายควรได้รับค่าจ้างมากกว่าผู้หญิง	21.6	78.4
• ควรมีการแยกประเภทของงานสำหรับเพศชายและเพศหญิง	40.9	59.1
• ผู้หญิงควรแต่งงานเพราะจะได้มีสามีเป็นที่พึ่ง หรือมีสามีเป็นผู้นำ	42.8	57.2

หมายเหตุ * หมายถึงข้อคำถามทัศนคติเชิงบวก

3) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิง

เมื่อพิจารณาคำตอบรายข้อเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิง (จาก 10 ข้อคำถามในส่วนที่ 2.3) ในตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบของความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงที่ค่อนข้างชัดเจน โดยกลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจว่าการข่มขู่ว่าจะทำร้ายคือพฤติกรรมความรุนแรง ต่อผู้หญิงในสัดส่วนมากที่สุด ร้อยละ 72.5 รองลงมาคือการควบคุมกักขังไม่ให้พบปะผู้คน เพื่อน ญาติ ฯลฯ ร้อยละ 71.3 และการด่าว่า คุกคาม ประชดประชัน ทั้งในบ้านและในที่สาธารณะร้อยละ 67.1 แต่ประเด็นที่พบว่าความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างยังไม่สู้จะชัดเจนมากนัก เช่น ในกรณีที่ถามว่าการควบคุมทางการเงิน และไม่ให้ทำงานเพื่อหวังให้ผู้หญิงพึ่งพานั้นไม่ใช่พฤติกรรมความรุนแรง ที่กระทำต่อผู้หญิง กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 48.2 คิดว่าใช่ ขณะที่ผู้ตอบร้อยละ 51.8 คิดว่าไม่ใช่พฤติกรรมรุนแรง นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังเห็นว่าภรรยาส่วนใหญ่ที่ถูกทำร้ายเพราะทำหน้าที่บกพร่อง มีพฤติกรรมชั่ว เช่น ขี้ขี้ขี้บ่น (ร้อยละ 52.1) และร้อยละ 75.0 เห็นว่าผู้หญิงที่ถูกข่มขืนส่วนใหญ่มักเป็นเพราะมีพฤติกรรมชั่ว ขวนเขี้ยว เช่น แต่งกายล่อแหลม

ตารางที่ 6 อัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิง (568 ราย)

รายการ	ความรู้และความเข้าใจ	
	ใช่	ไม่ใช่
ความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิง หมายถึงพฤติกรรมใดต่อไปนี้		
• การข่มขู่ว่าจะทำร้าย	72.5	27.5
• การควบคุมกักขังไม่ให้พบปะผู้คน เพื่อน ญาติ ฯลฯ	71.3	28.7
• การด่าว่า คุกคาม ประชดประชัน ทั้งในบ้านและในที่สาธารณะ	67.1	32.9
• การบังคับให้มีเพศสัมพันธ์	66.7	33.3
• การทำให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	61.8	38.2
• การควบคุมทางการเงิน และไม่ให้ทำงานเพื่อหวังให้ผู้หญิงต้องพึ่งพา	48.2	51.8

(ยังมีต่อ)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการ	ความรู้และ ความเข้าใจ	
	ใช่	ไม่ใช่
ตามความเข้าใจของท่าน		
• ความรุนแรงที่ผู้หญิงถูกระทำส่วนใหญ่เกิดจากคนใกล้ชิดในครอบครัวมากกว่าคนแปลกหน้า *	68.1	31.9
• การที่ผู้หญิงต้องพึ่งพาทางการเงินจากผู้ชาย เป็นสาเหตุหนึ่งของการถูกระทำรุนแรง เพราะผู้ชายถือว่าตนเหนือกว่า *	60.6	39.4
• ความรุนแรงที่ชายกระทำต่อหญิง เป็นผลมาจากประสบการณ์ที่ชายเคยพบเห็นในครอบครัวมาตั้งแต่เด็ก *	50.7	49.3
• ภรรยาส่วนใหญ่ที่ถูกทำร้ายเพราะทำหน้าที่บกพร่อง มีพฤติกรรมชั่วๆ เช่น จู้จี้ขี้บ่น	52.1	47.9
• ผู้หญิงที่ถูกข่มขืนส่วนใหญ่มักเป็นเพราะมีพฤติกรรมชั่วๆ ชวนเชิญ เช่น แต่งกายล่อแหลม	75.0	25.0

หมายเหตุ * หมายถึงความเข้าใจที่ถูกต้อง

3.1.3 ปัจจัยด้านประสบการณ์และการได้รับข่าวสาร

1) ประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว

ตัวแปรประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว จากข้อคำถามที่ว่าท่านเคยถูกระทำรุนแรงในครอบครัว หรือเคยพบเห็นกับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวต่อไปนี้หรือไม่ และหากเคยถูกระทำหรือเคยพบเห็น เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นกับบุคคลใด โดยที่ผู้ตอบสามารถจำนวน เลือกตอบได้จากกลุ่มรายการที่กำหนดให้ คือ เกิดกับสมาชิกในครอบครัวเช่นมารดา พี่น้อง เกิดกับตัวเอง เพื่อนบ้าน เพื่อนหรือบุคคลอื่นๆ เมื่อพิจารณาอัตราร้อยละในการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่างในตารางที่ 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวมีสัดส่วนสูงกว่าผู้ที่เคยมีประสบการณ์ ได้แก่ ถูกทุบตีทำร้ายบิดามารดาร้อยละ 79.9 ผู้หญิงถูกทำร้ายโดยญาติพี่น้องร้อยละ 77.1 พ่อแม่ทุบตีทำร้ายลูกร้อยละ 64.6 โดยที่เหตุการณ์สามีทุบตีภรรยาเป็นเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่กลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนของผู้เคยมีประสบการณ์

สูงกว่าผู้ไม่เคยมีประสบการณ์ (ร้อยละ 51.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 48.8) และเป็นเหตุการณ์ที่กลุ่มตัวอย่างตอบว่าเคยมีประสบการณ์มากที่สุด

สำหรับเหตุการณ์สามีทุบตีภรรยา ที่เป็นเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่กลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนของผู้ที่ตอบว่าเคยมีประสบการณ์สูงสุด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าพบเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นกับเพื่อนบ้านร้อยละ 44.3 รองลงมาคือพบว่าเกิดกับคนทั่วไปที่ไม่รู้จักร้อยละ 29.6 เกิดกับสมาชิกในครอบครัวร้อยละ 9.3 เกิดกับเพื่อนร้อยละ 9.0 และตอบว่าเกิดกับตัวเองร้อยละ 7.8 ส่วนเหตุการณ์ที่มีผู้ตอบว่าเคยมีประสบการณ์ในลำดับรองลงมาคือ พ่อแม่ทุบตีทำร้ายลูก ร้อยละ 35.4 ผู้หญิงถูกทำร้ายโดยญาติพี่น้อง ร้อยละ 22.9 ถูกทุบตีทำร้ายบิดามารดา ร้อยละ 20.1 ตามลำดับ ทั้งนี้พบว่าในทุกเหตุการณ์กลุ่มตัวอย่างตอบว่าพบเห็น ความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้นกับเพื่อนบ้านและคนทั่วไปในสัดส่วนที่สูงกว่ากับบุคคลใกล้ชิดเช่นสมาชิกในครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อน และตัวเอง

ตารางที่ 7 อัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว (568 ราย)

ประสบการณ์เกี่ยวกับ ความรุนแรง	ประสบการณ์		เกิดกับ				
	เคย	ไม่เคย	ตัว ท่าน เอง	สมาชิกใน ครอบครัว เช่น มารดา พี่น้อง	เพื่อน บ้าน	เพื่อน	คน ทั่วไป
• สามีทำร้ายทุบตีภรรยา	51.2	48.8	7.8	9.3	44.3	9.0	29.6
• พ่อแม่ทำร้ายทุบตีลูก	35.4	64.6	6.4	14.2	39.4	4.1	35.8
• ผู้หญิงถูกทำร้ายโดยญาติพี่น้อง	22.9	77.1	2.9	6.5	27.5	11.6	51.4
• ลูกทุบตีทำร้ายบิดามารดา	20.1	79.9	4.1	6.6	40.5	6.6	42.1

2) การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว

เมื่อพิจารณาคำตอบรายข้อเกี่ยวกับการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวในตารางที่ 8 จากคำถามว่าท่านเคยได้รับรู้ข่าวสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อไปนี้หรือไม่ หากเคย ท่านได้รับข่าวสารนั้นบ่อยครั้งหรือไม่ (6 ข้อคำถามในส่วนของ 4) โดยภาพรวมอาจกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ทั้งนี้

เนื้อหาของข่าวสารข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างได้รับรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ความรุนแรงในสัดส่วนที่สูงกว่าร้อยละ 90 คือข่าวสามีทำร้ายภรรยา ผู้หญิงถูกข่มขืน เด็กถูกทำร้าย และยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวบ่อยครั้งมากกว่าข่าวอื่นๆ ซึ่งได้แก่การรณรงค์ยุติความรุนแรง การประชุมสัมมนาเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว การออกกฎหมายเพื่อยุติความรุนแรงในครอบครัว

ผลที่ได้แสดงให้เห็นว่า ข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวที่กลุ่มตัวอย่างได้รับ ส่วนใหญ่เป็นข่าวเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำรุนแรง แต่ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการรณรงค์การประชุมสัมมนา และการออกกฎหมายเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัวนั้นกลุ่มตัวอย่างยังมีสัดส่วนผู้ที่ไม่เคยได้รับข่าวสารอยู่มาก ส่วนผู้ที่ได้รับก็ตอบว่าได้รับข่าวสารในประเด็นดังกล่าวไม่บ่อยครั้ง ดังนั้นผู้เกี่ยวข้องจึงควรมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารดังกล่าวให้มากขึ้น เพื่อทำให้เกิดความตระหนักและเข้าใจปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว ตลอดจนแนวคิดวิธีแก้ไขของคนในสังคมให้เพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 8 อัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว (568 ราย)

เหตุการณ์ความรุนแรง	การรับรู้		ความถี่	
	ไม่เคย	เคย	บ่อย	ไม่บ่อย
• ข่าวเกี่ยวกับผู้หญิงถูกข่มขืน	2.8	97.2	82.2	17.8
• ข่าวเกี่ยวกับเด็กถูกทำร้าย	3.7	96.3	70.6	29.4
• ข่าวเกี่ยวกับสามีทำร้ายภรรยา	6.3	93.7	51.4	42.3
• การรณรงค์ยุติความรุนแรงในครอบครัว	21.8	78.2	32.9	67.1
• การออกกฎหมายเพื่อยุติความรุนแรงในครอบครัว	37.9	62.1	22.7	77.3
• การประชุมสัมมนาเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว	45.6	54.4	23.3	76.7

3.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว ผู้วิจัยวัดจาก 11 ข้อคำถามในส่วนที่ 3 ในประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงในครอบครัว เมื่อพิจารณาความคิดเห็นประเด็นต่างๆ จากร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในตารางที่ 9 โดยภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีความคิดเห็นไปในทิศทางที่เห็นด้วย ในข้อคำถามที่มีเนื้อหาเชิง ไม่ยอมรับการกระทำ

ความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว และเห็นว่าความรุนแรงในครอบครัวเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขและป้องกัน หรือควรมีมาตรการป้องปรามและบรรเทาการกระทำรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว ตัวอย่างเช่น กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าความรุนแรงที่สามีกระทำต่อภรรยาเป็นสาเหตุนำไปสู่ปัญหาสังคมอื่นๆ ร้อยละ 89.6 การมีผู้เชี่ยวชาญ เช่น นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ ในกระบวนการสอบสวนสามารถช่วยภรรยาที่ถูกกระทำรุนแรงจากสามีได้มากขึ้น ร้อยละ 88.2 การส่งเสริมสถานภาพสตรีจะช่วยลดปัญหาสามีทำร้ายภรรยาได้ ร้อยละ 83.3 ภรรยาที่ถูกทำร้ายควรต้องแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อสามีผู้กระทำ ร้อยละ 82.5 ประเทศไทยควรมีกฎหมายห้ามสามีข่มขืนภรรยา ร้อยละ 71.7 และท่านพร้อมให้ความช่วยเหลือแก่ภรรยาผู้ถูกกระทำความรุนแรงแม้อาจมีผลกระทบถึงตัวท่านบ้าง ร้อยละ 52.3 สำหรับคำถามที่เหลือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 54.8 ต่อคำถามที่ว่าความรุนแรงที่สามีกระทำต่อภรรยาเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่บ่อยในสังคมไทย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 60.7 ว่าคนนอกไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวเมื่อพบเห็นสามีกระทำรุนแรงต่อภรรยา เพราะจะยิ่งทำให้ปัญหารุนแรงขึ้น

ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับมาตรการทางกฎหมายในการจัดการปัญหาความรุนแรงในครอบครัวพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 73.4 เห็นด้วยว่ามาตรการทางกฎหมายเท่านั้นที่จะช่วยลดความรุนแรงที่สามีกระทำต่อภรรยาได้ แต่เมื่อพิจารณาข้อคำถามที่ว่าเมื่อมีปัญหาคความรุนแรงที่สามีกระทำต่อภรรยา เจ้าหน้าที่ตำรวจควรใช้วิธีไกล่เกลี่ยมากกว่ารับแจ้งความ กลับพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 69.5 เห็นด้วยกับการแก้ปัญหาด้วยวิธีดังกล่าว

ตารางที่ 9 แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว (568 ราย)

รายการ	ความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
• ความรุนแรงที่สามีกระทำต่อภรรยาเป็นสาเหตุนำไปสู่ปัญหาสังคมอื่นๆ *	89.6	10.4
• การมีผู้เชี่ยวชาญ เช่น นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ ในกระบวนการสอบสวนสามารถช่วยภรรยาที่ถูกกระทำ ความรุนแรงจากสามีได้มากขึ้น *	88.2	11.8
• การส่งเสริมสถานภาพสตรี เช่น การให้การศึกษาที่ดีขึ้น จะช่วยลดปัญหาสามีทำร้ายภรรยาได้ *	83.3	16.7
		(ยังมีต่อ)

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
• ภรรยาที่ถูกทำร้ายควรต้องแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อ ดำเนินการตามกฎหมายต่อสามีผู้กระทำ *	82.5	17.5
• ประเทศไทยควรมีกฎหมายห้ามสามีข่มขืนภรรยา *	71.7	28.3
• การที่สังคมมีลักษณะต่างคนต่างอยู่ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ มีโอกาสเกิดความรุนแรงที่สามีกระทำต่อภรรยามากขึ้น *	67.0	33.0
• ท่านพร้อมให้ความช่วยเหลือแก่ภรรยาผู้ถูกรังแก แม้อาจจะมีผลกระทบถึงตัวท่านบ้าง *	52.3	47.7
• คนนอกไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวเมื่อพบเห็นสามีกระทำรุนแรง ต่อภรรยา เพราะจะยิ่งทำให้ปัญหารุนแรงมากขึ้น	39.3	60.7
• ความรุนแรงที่สามีกระทำต่อภรรยาเป็นเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นไม่บ่อยครั้งในสังคมไทย	45.2	54.8
• เมื่อมีปัญหาความรุนแรงที่สามีกระทำต่อภรรยา เจ้าหน้าที่ ตำรวจควรใช้วิธีไกล่เกลี่ยมากกว่ารับแจ้งความ	69.5	30.5
• มาตรการทางกฎหมายเท่านั้น ที่จะช่วยลดความรุนแรงที่สามี กระทำต่อภรรยาได้	73.4	26.6

หมายเหตุ * คือ ข้อคำถามเชิงไม่ยอมรับความรุนแรง

3.3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว

ส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงในครอบครัว เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ผลการวิเคราะห์การแปรผันสองทางโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบง่าย (Simple Regression Analysis) และส่วนที่ 2 เป็นผลการวิเคราะห์การแปรผันหลายทางโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis) มีรายละเอียดดังนี้

3.3.1 ผลการวิเคราะห์การแปรผันสองทาง

การศึกษาในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว คือตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบง่าย เพื่อศึกษาว่าตัวแปรตามและตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือไม่ ในการวิเคราะห์การถดถอยมีข้อกำหนดว่าตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์จะต้องเป็นตัวแปรที่มีการวัดระดับช่วง (interval scale) ระดับอัตราส่วน (ratio scale) หรืออนุโลมสำหรับตัวแปรที่มีการวัดระดับจัดอันดับ (ordinal scale) แต่หากเป็นตัวแปรที่มีการวัดระดับแบบจัดกลุ่ม (nominal scale) จะต้องแปลงค่าให้เป็นตัวแปรหุ่น (dummy variable) ในการศึกษาครั้งนี้มีตัวแปรอิสระที่ต้องแปลงให้เป็นตัวแปรหุ่น 3 ตัวแปร คือ เพศ สถานภาพสมรส และอาชีพ โดยกำหนดให้กลุ่มที่สนใจศึกษาดตามสมมุติฐานมีค่าเท่ากับ 1 ส่วนกลุ่มอื่นมีค่าเท่ากับ 0 ดังนี้

เพศ	กำหนดให้	1 คือ เพศหญิง
		0 คือ เพศชาย
สถานภาพสมรส	กำหนดให้	1 คือ สถานภาพสมรสโสด
		0 คือ สถานภาพสมรสอื่นๆ
อาชีพ	กำหนดให้	1 คือ อาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ
		0 คือ อาชีพอื่นๆ

นอกจากนี้ก่อนการวิเคราะห์การถดถอย ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อมูลว่าเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์การถดถอย (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549: 328-343) กล่าวคือ

- ก) ตัวแปรตามและตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง
- ข) ค่าแปรปรวนของค่าเคลื่อนคลาดเป็นค่าคงที่
- ค) ค่าเคลื่อนคลาดมีการแจกแจงแบบปกติ
- ง) ค่าเคลื่อนคลาดเป็นอิสระต่อกัน

ผลการตรวจสอบข้อมูล พบว่าตัวแปรอิสระเกือบทั้งหมดเป็นไปตามข้อตกลง ยกเว้นตัวแปรอายุ 2 ราย และตัวแปรรายได้ 9 ราย รวมเป็น 11 ราย ที่ผู้วิจัยได้พิจารณาตัดออกจากการวิเคราะห์ เนื่องจากจำนวนผู้ตอบ 11 รายนี้ นับว่าเป็นกรณีที่มีค่าการกระจายไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ถดถอย (outlier) ผู้วิจัยจึงพิจารณาตัดจำนวนตัวอย่างออกจำนวน 11 ราย เพื่อให้ตัวแปรรายได้เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์การถดถอย ทำให้จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว เท่ากับ 557 ราย โดยรายละเอียดของผลการตรวจสอบปรากฏอยู่ในภาคผนวก ข

สำหรับผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบง่ายระหว่างตัวแปรตามคือความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงในครอบครัวกับตัวแปรอิสระ 11 ตัวแปร ปรากฏผลตามตารางที่ 10 ดังนี้

1) เพศ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวกับเพศ ซึ่งผู้วิจัยตั้งสมมติฐานว่าเพศหญิงน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าเพศชาย พบว่าความสัมพันธ์มีทิศทางเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($r = 0.212$) และความสัมพันธ์ดังกล่าวก็มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าเพศมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว

2) อายุ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวกับอายุ พบว่ามีทิศทางเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผู้มีอายุน้อยกว่าน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีอายุมากกว่า โดยตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำ ($r = -0.229$) และความสัมพันธ์ดังกล่าวก็มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า อายุมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว

3) การศึกษา

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวกับการศึกษา พบว่ามีทิศทางเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผู้มีการศึกษาสูงกว่าน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้มีการศึกษาต่ำกว่า โดยตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($r = 0.296$) และความสัมพันธ์ดังกล่าวก็มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการศึกษาที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว

4) สถานภาพสมรส

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวกับสถานภาพสมรส พบว่ามีทิศทางเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผู้ที่เป็นโสดน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรสอื่นๆ โดยตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($r = 0.197$) และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสถานภาพสมรสมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว

5) อาชีพ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวกับอาชีพ พบว่ามีทิศทางเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่ประกอบอาชีพอื่นๆ โดยตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($r = 0.166$) และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าอาชีพมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว

6) รายได้

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวกับรายได้ พบว่าแม้ว่าความสัมพันธ์จะมีทิศทางเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผู้ที่มีรายได้สูงกว่าน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้มีรายได้น้อยกว่า แต่ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำมาก ($r = 0.051$) และความสัมพันธ์ดังกล่าว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงสรุปได้ว่า รายได้ไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว

7) ทักษะคิดต่อบทบาทเพศในครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวกับทักษะคิดต่อบทบาทเพศในครอบครัว พบว่ามีทิศทางเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผู้ที่มีทักษะคิดเชิงบวกต่อบทบาทเพศในครอบครัวน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีทักษะคิดเชิงลบต่อบทบาทเพศในครอบครัวต่ำกว่า โดยตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($r = 0.361$) และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงสรุปได้ว่าทักษะคิดต่อบทบาทเพศในครอบครัวมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว

8) ทักษะคิดต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวกับทักษะคิดต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม พบว่ามีทิศทางเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผู้ที่มีทักษะคิดเชิงบวกต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคมน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีทักษะคิดเชิงลบต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม โดยตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($r = 0.519$) และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปว่าทักษะคิดต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคมมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว

9) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิง

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิง พบว่ามีทิศทางเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงมากกว่าน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงน้อยกว่า โดยตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($r = 0.297$) และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว

10) ประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวกับประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว พบว่ามีทิศทางเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวมากกว่าน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวน้อยกว่า แต่ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำมาก ($r = 0.045$) และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว

11) การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวกับการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว พบว่ามีทิศทางเป็นไป

ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผู้ที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวมากกว่าน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวน้อยกว่า และตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($r = 0.157$) โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงสรุปได้ว่าการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวยังมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบง่าย สรุปได้ว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวในทิศทางที่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มี 9 ตัวแปร กล่าวคือ ปัจจัยด้านประชากรเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ตัวแปรเพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ ปัจจัยด้านทัศนคติและความรู้ความเข้าใจ ได้แก่ ทัศนคติต่อบทบาทเพศในครอบครัว ทัศนคติต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิง และปัจจัยด้านประสบการณ์และการได้รับข่าวสาร ได้แก่ การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว ส่วนตัวแปรรายได้ และประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว ไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว

อย่างไรก็ตามผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบง่ายนี้ ยังไม่อาจถือว่าเป็นข้อสรุปสำหรับปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด หรือมีอิทธิพลอย่างแท้จริงต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว เนื่องจากวิธีนี้ยังไม่ได้มีการควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอื่น จึงทำให้ทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม อาจจะไม่ใช่ความสัมพันธ์ที่แท้จริง ผู้วิจัยจึงได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (multiple regression analysis) เพื่อทดสอบทิศทางความสัมพันธ์ที่แท้จริงระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เนื่องจากวิธีการนี้ได้มีการควบคุมอิทธิพลของตัวแปรตัวอื่นๆแล้ว และใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุขั้นตอน (stepwise regression analysis) เพื่อคว้าตัวแปรอิสระใดที่เป็นตัวอธิบายที่ดีที่สุดสำหรับความผันแปรของตัวแปรตาม

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบง่ายระหว่างตัวแปรอิสระกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว (n = 557)

สมมุติฐาน	a	b	t	r	ผลการทดสอบ
1. เพศหญิงน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าเพศชาย	29.598	1.377	5.120	0.212	/**
2. ผู้มีอายุน้อยกว่าน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้มีอายุมากกว่า	33.204	-0.068	-5.532	-0.229	/**
3. ผู้มีการศึกษาสูงกว่าน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้มีการศึกษาค่ำกว่า	27.937	0.204	7.309	0.296	/**
4. ผู้ที่เป็น โสคน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรสอื่นๆ	30.000	1.427	4.741	0.197	/**
5. ผู้ที่ประกอบอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่ประกอบอาชีพอื่นๆ	29.867	1.063	3.956	0.166	/**
6. ผู้ที่มีรายได้สูงกว่าน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้มีรายได้ต่ำกว่า	30.192	0.0001	1.212	0.051	/
7. ผู้ที่มีทัศนคติเชิงบวกต่อบทบาทเพศในครอบครัวน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติเชิงลบต่อบทบาทเพศในครอบครัว	21.674	0.331	9.120	0.361	/**
8. ผู้ที่มีทัศนคติเชิงบวกต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคมน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติเชิงลบต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม	17.193	0.573	14.294	0.519	/**
9. ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงมากกว่าน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงน้อยกว่า	28.118	0.367	7.317	0.297	/**
10. ผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวมากกว่าน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวน้อยกว่า	30.255	0.049	1.073	0.045	/
11. ผู้ที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวมากกว่าน่าจะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวน้อยกว่า	28.851	0.208	3.756	0.157	/**

หมายเหตุ

a = ค่าคงที่

b = สัมประสิทธิ์การถดถอย

t = สถิติการทดสอบแบบที

r = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

** = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

/ = มีทิศทางเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

x = มีทิศทางไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3.3.2 ผลการวิเคราะห์การแปรผันหลายทาง

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์การแปรผันหลายทาง ซึ่งเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวกับตัวแปรอิสระทั้ง 11 ตัว ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน ซึ่งในการวิเคราะห์การถดถอยพหุนั้นมีเงื่อนไขที่สำคัญคือ ตัวแปรอิสระแต่ละตัวจะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงเกินกว่า 0.60 (Blalock, 1981 : 484 - 486) เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาที่เรียกว่า ความสัมพันธ์พหุร่วมเชิงเส้น (multicollinearity) โดยวิธีการที่ใช้ในการตรวจสอบคือการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (correlation) โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (pearson's product moment correlation coefficient) ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละคู่ ดังผลปรากฏในตารางที่ 11 พบว่าตัวแปรอิสระเกือบทุกคู่ไม่มีค่าสหสัมพันธ์สูงเกิน 0.60

ตารางที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1. เพศ	1.000										
2. อายุ	0.012	1.000									
3. การศึกษา	-0.033	-0.284**	1.000								
4. สถานภาพสมรส (โสด)	-0.062	-0.462**	0.266**	1.000							
5. อาชีพ (รับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ)	0.009	-0.001	0.640**	0.114**	1.000						
6. รายได้	-0.053	0.242**	0.490**	-0.080	0.559**	1.000					
7.ทัศนคติต่อบทบาทเพศในครอบครัว	0.287**	-0.142**	0.202**	0.149**	0.156**	-0.009	1.000				
8. ทัศนคติต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม	0.293**	-0.222**	0.339**	0.200**	0.270**	0.088*	0.496**	1.000			
9. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิง	0.163**	-0.124**	0.280**	0.115**	0.288**	0.117**	0.280**	0.339**	1.000		
10. ประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว	0.038	-0.026	-0.169*	-0.014	-0.213**	-0.198**	0.003	-0.069	-0.087*	1.000	
11. การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว	0.077	-0.128**	0.115**	0.047	0.066	-0.054	0.127**	0.167**	0.127**	0.111**	1.000

เพศ (ชาย คือ กลุ่มอ้างอิง)

สถานภาพสมรส (สถานภาพสมรสอื่นๆ คือ กลุ่มอ้างอิง)

อาชีพ (อื่นๆ คือ กลุ่มอ้างอิง)

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

** ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

3.3.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวกับตัวแปรอิสระ

1) การวิเคราะห์ถดถอยพหุ

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุเพื่อศึกษาว่าตัวแปรอิสระทั้งกลุ่มสามารถอธิบายการแปรผันของตัวแปรตามได้เท่าใด และเมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวอื่นไว้แล้ว ตัวแปรอิสระตัวใดบ้างที่สามารถอธิบายการแปรผันของตัวแปรตาม ปรากฏผลในตารางที่ 12

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวแปรอิสระทั้ง 11 ตัว สามารถร่วมกันอธิบายการแปรผันของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวได้ร้อยละ 33.1 และพบว่าเมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ ไว้แล้ว มีตัวแปรอิสระ 5 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลทางบวกต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 คือทัศนคติต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม ($Beta = 0.363$) สามารถอธิบายการแปรผันของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวได้ดีที่สุด รองลงมาคือการศึกษา ($Beta = 0.145$) ความรู้ความเข้าใจเรื่องความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิง ($Beta = 0.104$) ทัศนคติต่อบทบาทเพศในครอบครัว ($Beta = 0.095$) และประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว ($Beta = 0.085$) ส่วนตัวแปรที่เหลือไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

เพศ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวกับเพศนั้น พบว่าเพศหญิงมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับหรือไม่เห็นด้วยกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าเพศชาย ($Beta = 0.066$) แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นเพศไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว ทั้งนี้ก็อาจเนื่องมาจากว่าทั้งหญิงและชายต่างก็มีความเข้าใจ ความเชื่อและค่านิยมเกี่ยวกับหน้าที่บทบาท และความสัมพันธ์ในชีวิตแต่งงานที่ไม่แตกต่างกัน และยังได้รับการปลูกฝังให้ยอมรับบทบาททางเพศที่ชายเป็นใหญ่กว่าเหมือนกันทั้งเพศชายและหญิง จึงทำให้ทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวไม่แตกต่างกัน

อายุ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวกับอายุ พบว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่ามีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีอายุมากกว่า ($Beta = -0.057$) แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นอายุไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิง

ในครอบครัว ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่าสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปผู้หญิงเริ่มมีบทบาทเท่าเทียมกับชาย มีการให้ความรู้และชี้ให้เห็นความสำคัญในเรื่องความเท่าเทียมกันระหว่างเพศในสังคมมากขึ้น ส่งผลต่อแนวคิดของของคนในสังคมทุกช่วงอายุ ทำให้แนวคิดแบบประเพณีนิยมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่สามีภรรยาซึ่งยึดถือปฏิบัติกันมาตั้งแต่ในอดีต ที่มองว่าผู้หญิงหรือภรรยาอยู่ในฐานะที่ค้อยกว่าผู้ชายหรือสามี ซึ่งทำให้ผู้ชายหรือสามีมีอำนาจลงละเมิดต่อผู้หญิงหรือภรรยาได้ลดลง ทำให้แม้ว่าจะมีอายุแตกต่างกัน แต่ก็ไม่ทำให้เกิดความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวที่ต่างกัน

การศึกษา ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวกับการศึกษา พบว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่ามีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาค่ำกว่า ($Beta = 0.145$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ดังนั้นการศึกษามีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว ซึ่งอธิบายได้ว่าความคิดเห็นในเรื่องใดๆ นั้นส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการศึกษาเรียนรู้ ดังนั้นผู้ที่มีการศึกษามากกว่าก็ยังมีโอกาสที่จะได้เรียนรู้ เข้าถึงความรู้ข้อมูลข่าวสารมากตามไปด้วย และย่อมมีความสามารถในการวิเคราะห์สาเหตุและวิธีการแก้ปัญหาต่างๆ ได้มากขึ้นตามไป จึงอาจทำให้ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่ามีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาค่ำกว่า

สถานภาพสมรส ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวกับสถานภาพสมรส พบว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรสโสดมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรสอื่นๆ ($Beta = 0.046$) แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นสถานภาพสมรสไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า แม้บุคคลจะมีสถานภาพสมรสที่ต่างกัน แต่บทบาทหน้าที่ระหว่างสามีภรรยาและการใช้ชีวิตคู่ ที่ชายหรือสามีมีสถานภาพและบทบาทที่สำคัญกว่าหญิงหรือภรรยา ซึ่งทำให้เกิดการยอมรับการกระทำรุนแรงรวมทั้งการกระทำที่เป็นการละเมิดต่อภรรยาได้ ก็ถูกถ่ายทอดชัดเจนทางสังคมต่อกันมาจนกลายเป็นค่านิยม เป็นความเชื่อที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งอาจส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว ทำให้การมีสถานภาพสมรสที่ต่างกันก็ไม่ทำให้เกิดความแตกต่างในความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว

อาชีพ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวกับอาชีพ พบว่าผู้ที่ประกอบอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่ได้มีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ประกอบอาชีพอาชีพอื่นๆ (Beta = -0.069) แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลการวิเคราะห์ดังกล่าวมีทิศทางขัดแย้งกับผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวกับอาชีพในการวิเคราะห์ถดถอยแบบง่ายที่พบว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ประกอบอาชีพอาชีพอื่นๆ ดังนั้นอาชีพไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว ทั้งนี้แม้ว่าอาชีพจะเป็นสิ่งที่บ่งบอกสถานภาพทางสังคม ความรู้ ความสนใจ การรับรู้ข่าวสารที่แตกต่างกันของบุคคล ซึ่งจะส่งผลต่อความแตกต่างของความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ได้ แต่เกี่ยวกับความคิดเห็นเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวนั้นเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรมทางสังคมซึ่งมีมานาน จึงอาจทำให้แม้ว่าจะมีอาชีพต่างกันก็ไม่ทำให้เกิดความแตกต่างในความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว

รายได้ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวกับรายได้ พบว่าผู้ที่มีรายได้มากกว่ามีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า (Beta = 0.015) แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นรายได้ไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว ซึ่งเป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากว่า แม้รายได้จะเป็นปัจจัยที่แบ่งแยกสถานะทางสังคม และเป็นสิ่งที่ทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ต่างกันไป ซึ่งย่อมส่งผลต่อความคิดเห็นของคน แต่ในกรณี ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวแล้วอาจจะมีความแตกต่างไปจากเรื่องอื่นๆ เนื่องจากเป็นความคิดเห็นที่เกี่ยวกับบทบาททางเพศซึ่งเป็นวัฒนธรรม ประเพณีที่สะสมถ่ายทอดกันมาหลายรุ่นคน และคนในแต่ละสถานะสังคมได้รับการขัดเกลาไม่แตกต่างกันนัก จึงอาจทำให้แม้ว่าจะมีรายได้ที่มากกว่า ก็ไม่ได้ส่งผลให้บุคคลมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าบุคคลที่มีรายได้น้อยกว่า

ทัศนคติต่อบทบาทเพศในครอบครัว ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวกับทัศนคติต่อบทบาทเพศในครอบครัว พบว่าผู้ที่มีทัศนคติเชิงบวกต่อบทบาทเพศในครอบครัวมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติเชิงลบต่อบทบาทเพศในครอบครัว (Beta = 0.095) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าทัศนคติต่อบทบาทเพศในครอบครัวมี

อิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว ซึ่งที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากว่าการมีทัศนคติทางบวกต่อบทบาทเพศในครอบครัวยิ่งสูงอาจยิ่งแสดงถึงการมีความคิดยอมรับความเสมอภาคระหว่างชายหญิง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว จึงส่งผลให้มีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว

ทัศนคติต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว กับทัศนคติต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม พบว่า ผู้ที่มีทัศนคติเชิงบวกต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม มีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติเชิงลบต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม ($Beta = 0.363$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นทัศนคติต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคมมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าการมีทัศนคติเชิงบวกต่อความเสมอภาคทางเพศสูงก็ว่าจะแสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้ตอบที่มีทัศนคติดังกล่าวนี้เป็นผู้ที่ยังเห็นว่ามีความไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงชายในสังคม ซึ่งเป็นรากฐานของปัญหาคความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว การจะแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ให้ลดน้อยลงไปได้ จำเป็นที่จะต้องทำให้ชายและหญิงมีความเท่าเทียมกันมากขึ้น จึงทำให้ผู้ที่มีทัศนคติเชิงบวกต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม มีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติเชิงลบต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิง ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิง พบว่าผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงมากกว่ามีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงน้อยกว่า ($Beta = 0.104$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นความรู้ความเข้าใจเรื่องความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว ทั้งนี้ก็เนื่องจากความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นนั้นเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงส่งผล ถึงกัน ทำให้ถ้ามีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงย่อมส่งผลให้เกิดความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว ทำให้ผู้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงมากกว่ามีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงน้อยกว่า

ประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว ผลการวิเคราะห์

ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวกับประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว พบว่าผู้ที่มประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวมากกว่า จะมีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวน้อยกว่า ($Beta = 0.085$) และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากการมีประสบการณ์เรื่องใดเรื่องหนึ่งย่อมมีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้น ดังนั้นการมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวก็เช่นกัน อาจส่งผลให้บุคคลสามารถพิจารณาถึงสาเหตุ วิธีการป้องกัน ตลอดจนผลกระทบที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์มากกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ หรือผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า

การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว ผลการวิเคราะห์

ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวกับการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว พบว่าผู้ที่มีการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวมากกว่ามีความคิดเห็นเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวน้อยกว่า ($Beta = 0.036$) แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะตอบว่าได้รับข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงในสัดส่วนที่สูงกว่าไม่เคย แต่เมื่อพิจารณารายละเอียด จะพบว่าข่าวสารในลักษณะที่เป็นเหตุการณ์ความรุนแรงเป็นข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับมากกว่า ซึ่งข่าวที่เสนออาจไม่ได้มีการชี้ให้เห็นสาเหตุ ที่มาและความสำคัญของปัญหา ตลอดจนผลกระทบที่จะเกิด ในขณะที่ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการประชุมสัมมนา วรรณคดีเพื่อยุติความรุนแรง ซึ่งอาจมีประเด็นที่เกี่ยวกับสาเหตุและวิธีป้องกันและแก้ไขปัญหา กลุ่มตัวอย่างได้รับน้อยกว่า จึงทำให้การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวไม่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว

ดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระที่ได้จากการวิเคราะห์ถดถอยแบบง่ายและการวิเคราะห์ถดถอยพหุจะมีความแตกต่างกัน ในที่นี้ได้พบว่าในการวิเคราะห์ถดถอยแบบง่าย มีตัวแปรอิสระจำนวน 9 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุพบว่ามเพียง 5 ตัวแปร กล่าวคือ ทศนคติต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม การศึกษา ความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิง ทักษะคิดต่อบทบาทเพศในครอบครัว และ ประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว ที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อธิบายได้ว่าการทดสอบระดับสองตัวแปรในการวิเคราะห์ถดถอยแบบง่าย ยังไม่ได้มีการควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวอื่นให้คงที่ จึงอาจทำให้อิทธิพลของตัวแปรอื่นส่งผลทำให้พบว่าตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ และการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่พบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระดังกล่าวกับตัวแปรตามในการวิเคราะห์ถดถอยพหุ เช่นเดียวกับตัวแปรประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวที่อาจมีอิทธิพลจากตัวแปรอื่นส่งผลให้ไม่พบความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระในการวิเคราะห์ถดถอยแบบง่าย แต่เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ แล้ว กลับพบว่ามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์การถดถอยพหุระหว่างตัวแปรอิสระกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว (557 ราย)

ตัวแปรอิสระ	Beta	t
1. เพศ (หญิง)	0.066	1.731
2. อายุ	-0.057	-1.280
3. การศึกษา	0.145	2.691*
4. สถานภาพสมรส	0.046	1.143
5. อาชีพ (รับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ)	-0.069	-1.363
6. รายได้	0.015	0.313
7. ทักษะคิดต่อบทบาทเพศในครอบครัว	0.095	2.273*
8. ทักษะคิดต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม	0.363	8.195*
9. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิง	0.104	2.673*
10. ประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว	0.085	2.333*
11. การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว	0.036	1.000
R = 0.576	R² = 0.331	F = 24.566*

2) การวิเคราะห์ถดถอยพหุขั้นตอน

การวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน เป็นการศึกษาค่าตัวแปรอิสระตัวใด สามารถอธิบายการแปรผันของตัวแปรตามในการศึกษาครั้งนี้ คือความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวได้ดีที่สุด ตัวแปรใดที่สามารถเพิ่มอำนาจการอธิบายการแปรผันของในลำดับถัดไป และสามารถอธิบายการแปรผันได้มากขึ้นเพียงใด ปรากฏผลในตารางที่ 13

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุขั้นตอน พบว่าตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวสามารถอธิบายการผันแปรของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และร่วมกันอธิบายการแปรผันของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวได้ร้อยละ 31.7 โดยที่พบว่าตัวแปรทัศนคติต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคมสามารถอธิบายการแปรผันของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวได้ดีที่สุด คือสามารถอธิบายความผันแปรได้ถึงร้อยละ 26.9 รองลงมาคือ ตัวแปรความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงสามารถอธิบายการแปรผันของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวเพิ่มขึ้นได้ร้อยละ 1.6 ส่วนการศึกษาและประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวสามารถอธิบายการแปรผันของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวเพิ่มขึ้นได้เท่ากันคือร้อยละ 1.1 ส่วนอันดับสุดท้ายคือทัศนคติต่อบทบาทเพศในครอบครัวสามารถอธิบายการแปรผันเพิ่มขึ้นได้ร้อยละ 0.09

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอนระหว่างตัวแปรอิสระกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว (557 ราย)

ตัวแปรอิสระ	Beta	<i>t</i>	R^2	R^2_{change}
1. ทัศนคติต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม	0.391	9.094*	0.269	0.269
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิง	0.106	2.747*	0.286	0.016
3. การศึกษา	0.129	3.348*	0.297	0.011
4. ประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว	0.103	2.882*	0.308	0.011
5. ทัศนคติต่อบทบาทเพศในครอบครัว	0.111	2.707*	0.317	0.009

F = 51.202*

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นที่เห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิง ในครอบครัวของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครในครั้งนี้สรุปได้ว่า ทศนคติต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม ($R^2_{\text{change}} = 0.269$) เป็นปัจจัยสำคัญอันดับแรก ที่ก่อให้เกิดความแตกต่างในความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว โดยพบว่าการมีทศนคติเชิงบวกต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม ยิ่งมากก็ยิ่งส่งผลให้เกิดความคิดเห็นไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวมากขึ้นตามไป ทั้งนี้ความคิดเห็นเชิงบวกต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคมนั้น ถือการมีแนวคิดยอมรับความเท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิงชาย และไม่เห็นด้วยกับความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ ซึ่งเป็นผลมาจากวัฒนธรรมชายเป็นใหญ่ (patriarchy) ที่กำหนดบทบาทของหญิงให้ด้อยกว่าชาย และเป็นสาเหตุหนึ่งของปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว

ปัจจัยที่มีอิทธิพลในลำดับรองลงมา คือความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิง ($R^2_{\text{change}} = 0.016$) ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบความหมาย สาเหตุของการเกิดปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงที่ถูกต้อง เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการทำให้เกิดความคิดเห็นในเชิงไม่ยอมรับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว เนื่องจากการมีความเข้าใจกับเรื่องใดก็ย่อมส่งผลต่อความคิดเห็นกับเรื่องที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปได้ในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นการมีความรู้ความเข้าใจเรื่องความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงก็ย่อมส่งผลให้เข้าใจและเห็นความสำคัญของการต้องร่วมมือการแก้ไข และขจัดอุปสรรคที่จะขัดขวางการแก้ไขปัญหาความรุนแรงที่เกิดกับผู้หญิงในครอบครัวเช่นกัน

สำหรับตัวแปรการศึกษา ($R^2_{\text{change}} = 0.011$) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว ที่สามารถอธิบายการผันแปรได้ในอันดับที่สาม แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการให้การศึกษา ซึ่งทำให้นุคคลมีความคิด ความเข้าใจและมีมุมมองในการพิจารณาเรื่องต่างๆ ได้ลึกซึ้งมากขึ้น และเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละคู่จากการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (ตารางที่ 11) ก็พบว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับทศนคติต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคม มีค่าสหสัมพันธ์ 0.339 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คือ หมายความว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าจะมีทศนคติที่เห็นด้วยและยอมรับความเสมอภาคทางเพศในสังคมมากกว่าผู้มีการศึกษาดำกว่า ดังนั้นการศึกษาจึงอาจเป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้นุคคลมีความคิดที่ยอมรับความเสมอภาคทางเพศระหว่างหญิงชายมากขึ้น และส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว

ประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว ($R^2_{\text{change}} = 0.011$) เป็นปัจจัยที่สามารถอธิบายการผันแปรของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวได้เท่ากับการศึกษา การมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวไม่ว่าจะเกิดกับบุคคลใด และยิ่งถ้ามีประสบการณ์มากกว่า หรือเป็นเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นใกล้ตัวยิ่งมากก็มีแนวโน้ม ทำให้ผู้ที่

ประสบกับเหตุการณ์เหล่านั้น เกิดการเรียนรู้ และสามารถเข้าใจถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นได้มากกว่าผู้ที่ไม่มีประสบการณ์

ทัศนคติต่อบทบาทเพศในครอบครัว ($R^2_{\text{change}} = 0.009$) เป็นตัวแปรที่อธิบายความผันแปรของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวได้น้อยที่สุด แต่ก็ยังเป็นปัจจัยที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากความไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงชายในสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งของการทำให้เกิดความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวเช่นเดียวกับทัศนคติต่อความเสมอภาคทางเพศในสังคมที่เป็นปัจจัยที่สามารถอธิบายความผันแปรของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัวได้เป็นอันดับแรก ทั้งนี้ทัศนคติเชิงบวกต่อบทบาทเพศในครอบครัวหมายถึง การมีความคิดยอมรับความเสมอภาคระหว่างหญิงชายในครอบครัว ไม่ยึดถือแนวคิดแบบประเพณีนิยมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่สามีภรรยาซึ่งยึดถือปฏิบัติกันมาตั้งแต่ในอดีต ที่เห็นว่าผู้หญิงหรือภรรยาอยู่ในฐานะที่ด้อยกว่าผู้ชายหรือสามี ซึ่งแนวคิดดังกล่าวเป็นปัจจัยส่งเสริมให้ผู้ชายหรือสามีมีอำนาจทำร้ายล่วงละเมิดต่อผู้หญิงหรือภรรยาได้